

Tin mới về ngày Lễ Cha

Tác Giả: Ng&#c Lan

Thứ Hai, 20 Tháng 6 Năm 2011 06:42

Viết một cái gì đó về ngày Lễ cha.

Muốn viết. Phải viết. Nhưng lại không xác định được một cách rõ ràng mình sẽ viết cái gì.

Nhưng ông bố nói về chuyện mình làm bố?

Nhưng đứa con nói về bố mình?

Nhưng suy nghĩ của chính mình về bố?

Cái gì cũng bố sắp gọt ra, bố bình thường quá, tầm thường quá, gì ngấm ngấm quá.

Phải là một cái gì thật đặc biệt.

Phải là một cái gì thật khác người.

Có ông bố nào là gà trống nuôi con?

Có đứa con nào nói về ông bố đang trong tù?

Có đứa con nào lên lên không hề có bố?

Có.

Nhưng.

Không một ai muốn kể câu chuyện của chính mình.

Có gì mà kể chứ! Hay họ gì khi nói về người ta là về mình bố theo trai để lại con cho mình chăm sóc. Hay họ gì khi kể về người mình có một ông bố đang ở tù, dù là thế gì. Hay họ gì để kể về người mình là một đứa không cha.

Ra, muốn viết về những người bố thật là không dễ.

Bố là đàn ông. Đàn ông không hay kể. Đàn ông không hay thể hiện.

Bố là đàn ông. Đàn ông không hay nói về công việc. Đàn ông không hay tâm sự đến người ta có thể thấy những góc khuất lòng.

***

Nhưng tôi vẫn muốn viết đi về cái gì đó về những người bố.

Đó là một người bố suốt mười mấy năm đi buôn gạo, gà trống nuôi 3 đứa con ăn học.

Từ thời phố này sang thời phố khác, có sao gần nhà bố người bố không có xe. Bố chỉ chịu tiền đi nuôi 3 con buôn gạo chính để người con của người bố buôn gạo chứ không sống nhàn vào tiền trên phố.

Bố để dành tiền tip trong suốt bao năm để khi đứa con gái lên vào đại học, có tiền mua cho nó chiếc xe cũ. Rồi cũng buồn gì tip thì những người phố, bố mua xe cho đứa con trai. Đứa con trai ba đứa con thì nghĩ phố đại học, rồi bố cũng sẽ mua xe. Nhưng chiếc xe cũ người bố người đi tip của một người bố gà trống nuôi con trong suốt bao năm ròng.

Nhưng để nghĩ đến một hình ảnh đẹp như trong tiểu thuyết. Bố và các con rất ít khi trò chuyện. Bố đi làm nhà hàng 12 tiếng mỗi ngày. Giờ bố về, cũng là giờ con sắp lên giường ngủ.

Cả vợ, cũng ngủ.

Bố làm tròn công việc nuôi con của một người bố, đói cho ăn, rách cho mặc. Con cứ theo năm

Tin nhắn ngày Lễ Cha

Tác Giả: Ng c Lan

Thứ Hai, 20 Tháng 6 Năm 2011 06:42

---

tháng lên. T t nghi p. Ra tr ng. Đi làm. B có nh ng n i ni m c a b . Con có nh ng tâm s c a con. Không có s chia s gi a b và con. B i l , b là đàn ông, b không bi t cách g n gũ đ cho con bi t r ng b th ng con. B không bi t ti ng Anh đ đ dàng nói chuy n v i nh ng đ a con đã quen nhi u ti ng Anh h n ti ng Vi t.

B dành h t cho con cái tình c a b . Nh ng trong m t góc, b l i t ti v i chính mình.

***

Tôi v n mu n vi t đi u gì đó v nh ng ng i b .

Đó là m t ng i b chu toàn luôn nhi m v ng i m .

T lúc hai con còn nh d i, b đã là ng i t m táp, thay tã cho con. B là ng i lên l ch đ a con đi bác sĩ, đ a con đi khám răng. B là ng i m i sáng đ a con đ n tr ng, m i chi u r c con t i l p.

B chu đáo quá, m không còn ch đ th hi n mình là m . M ch còn m i vi c h ng ngày đ n shop may, t i tr v nhà. M i s t m t đã có b lo, sau gi b đi làm. V y là m có “b ”. M ra đi v i ng i đàn ông khác.

Th ng con không có m , b ch p nh n th tha. Th nh ng, “ch c n b là đ . Hai con không c n m n a. M không x ng đáng”. Hai con nói v y, b cũng nghe theo. B không ch là b , b làm luôn nhi m v ng i m . Con gái l n lên, đ n k đ n tháng, b là ng i mang con đ n bác sĩ ph khoa.

B không bi t mình có ti p t c mãi qu ng đ i gà tr ng nuôi con th này không, nh ng ít nh t, cho đ n lúc này, b đã luôn tr n v n là “b m ” c a hai con.

***

Tôi v n mu n vi t đi u gì đó v hì nh ng i b trong m t nh ng đ a con.

M t ngày tr i nóng, đ a con đi tìm mua cái qu t. L a hoài v n không có cái nào ng. Cái đ p thì m c, cái r thì đ ng nhiên là không đ p. B t ch t, đ a con ch n mua m t cái qu t nh . Ai khen chê gì nó m c k . Ch mua cái qu t này thôi, b i vì, nó gi ng y chang cái qu t ngày x a c a ba nó...

Nó nh ngày ba má nó ly d , tòa x má nuôi h t c ba đ a con. Ba đ n ra ngoài. Tr c khi đi, ba xách chi c qu t Sanyo đi cùng ba. Lúc đó, cái qu t là tài s n duy nh t có giá tr trong nhà. Nó nh tay ba xách m t túi đ , tay kia tòng ten cái qu t. Ra t i c a, ba nói, “Ba đi nha con.” Nó đang ch i v i em. Nó không khóc khi th y ba ra đi. Nó vui là đ ng khác, b i t nay nó không còn ph i ch ng ki n c nh ba má nó cãi nhau.

Th nh ng, tr i Sài Gòn nóng. M i l n m i tay qu t cho đ a em ng là nó l i h m h c ghét ba, “T i sao ba l i xách cái qu t đi ch ?”

Ch c năm sau v a đ l n, nó đi tìm ba đ đòi cái qu t. Ba nó đã có gia đình khác và m t đ a con nh . Nó n ng n c đòi ba nó tr l i cái qu t đã cũ rích. Ba nó b o, “Không đ c. Th ng nh còn chút xíu. Nó c n cái qu t.”

T nhiên, nó b t khóc, nó gào thi t to, “Ngày đó, em con cũng nh xíu, nó cũng c n cái qu t, sao ba không đ l i cho nó.” Ba n t nó là “đ h n láo”.

Nó ra v , càng dày thêm n i ghét ba nó.

R i nó đi làm. Có ti n, nó mua qu t v treo đ y nhà, cho b ghét chuy n cái qu t ngày x a. Vài năm sau, ba nó m t. Chuy n cây qu t trôi theo quá kh .

Ít năm nó cũng theo ch ng sang M . Nh nhà, bao nhiêu chuy n cũ p v , ám nh nó trong gi c m hàng đêm, trong đó có c chuy n cây qu t c a ba.

L n theo nh ng l p h c art, nó chép h t chuy n x a lên tranh. N c m t nó th m theo t ng s i ch t m may, t m thêu. Nó hy v ng nh , hy v ng quên, hy v ng đ c thanh th n. Cho nó. Cho ng i đã m t. Cho con gái. Cho ba.

Tổn mất và ngày Lễ Cha

Tác Giả: Ngác Lan

Thứ Hai, 20 Tháng 6 Năm 2011 06:42

Thêu xong nháng ká niám xáa lên tám tranh, nó báng suy nghĩ vá ba nó khác hán. Có lá chiác quát là ká niám cáa ba nó hái xáa. Ba không thá nào rái xa đác. Là con nít khi đó, nó không thá hiáu hát đác đáu đó.

Nó báng nhá lái ráng, ngày xáa, ba cũng tháng nó nhiáu lám. Ba là ngái đáu tiên lên khung và treo nháng bác tranh đáu tiên nó vá. Ba rát tá hào khoe vái các bán đáng nghiáp mái lán nó có tranh lên lách hay đáng báo. Lúc nó vào đái hác, bao nhiêu sách vá, tài liáu hác cáa nó, là cáa chính ba đáa.

Nó nhán ra ráng hái đó nó ghét ba nhiáu nhá váy, chác đá phán nào mong làm váa lòng má nó, bù đáp lái nháng bát hánh cáa má nó.

Đá báng nhiên hôm nay, nó tìm mua đúng cây quát cáa ba nó ngày xáa.

Không phái mua vá cho bá ghét, mà nó muán nhá ráng mát thái nào đó, rát xa rái, nó cũng có ba trong đái, nhá mái đáa trá khác.